

ży węgla, oraz inne osoby, zajmujące się sprzedażą lub przewozem węgla, winny na żądanie Ministra Przemysłu i Handlu przedstawiać w celu dokonania kontroli wszelkie dokumenty, rachunki, oferty i korespondencje, odnoszące się do produkcji, zbytu i przewozu węgla.

Przy wykonywaniu tej kontroli zastrzega się zachowanie ścisłej poufności co do stanu interesów kontrolowanych przedsiębiorstw, jak i co do wszelkich wogóle faktów, ujawnionych przy dokonywaniu tej kontroli.

Dane i informacje, otrzymane przy wykonywaniu kontroli nie mogą być w żadnym przypadku użyte dla celów podatkowych.

Art. 3. Wysokość kosztów kontroli, wynikającej z niniejszego rozporządzenia, określa zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu, a ponoszą je poszczególne organizacje lub przedsiębiorstwa węglowe.

Art. 4. W przypadku istniejącego lub grożącego braku węgla na rynku krajowym lub w pewnych jego ośrodkach:

a) Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych może ustanowić plan zaopatrzenia ludności w węgiel oraz wyznaczyć kontyngenty, przeznaczone dla dostawy do poszczególnych ośrodków; rozdział wyznaczonego dla danego ośrodka kontyngentu pomiędzy poszczególne składnice oraz kontrola cen w tych składnicach będzie należała do kompetencji Ministra Spraw Wewnętrznych;

b) Ministrowi Przemysłu i Handlu będzie służyło prawo: 1) dokonywania przydziału poszczególnym kopalniom kontyngentu na rynek wewnętrzny i zagraniczny, 2) normowania wywozu węgla z kopalń na rynek wewnętrzny i zagraniczny w ramach zdolności przewozowej kolei, a nadto 3) zmiany kolejności transportów węgla dla poszczególnych odbiorców w porozumieniu z Ministrem Komunikacji.

Art. 5. Przez węgiel w znaczeniu niniejszego rozporządzenia rozumie się węgiel kamienny, węgiel brunatny, koks i brykiety.

Art. 6. Winny wykroczenia przeciw zakazowi wywozu węgla zagranicę podlega karze grzywny w wysokości do 10 zł od tonny wywiezionego węgla, lub aresztu do trzech miesięcy, lub obu karom łącznie.

Winny naruszenia innych postanowień niniejszego rozporządzenia, jako też rozporządzeń i zarządzeń wydanych na jego podstawie, podlega karze grzywny do wysokości 3.000 zł lub aresztu do trzech miesięcy, lub obu karom łącznie.

Karę wymierza wyższy urząd górniczy; Minister Przemysłu i Handlu może w drodze rozporządzenia przekazać orzecznictwo karno-administracyjne okręgowym urządzeniom górniczym.

Art. 7. Rozporządzenie niniejsze nie narusza przepisów ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777).

Art. 8. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Przemysłu i Handlu w poroz-

zumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Skarbu i Komunikacji, każdemu we właściwym mu zakresie działania.

Art. 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie na całym obszarze Rzeczypospolitej z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1930 r. w sprawie regulowania obrotu węgla (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 667).

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*
Minister: *Wł. Zawadzki*
Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*
Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*
Kierownik Ministerstwa Spraw Wojskowych: *Fabrycy*
Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*
Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*
Kierownik Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: *B. Zongolłowicz*
Minister Rolnictwa i Minister Reform Rolnych: *Sew. Ludkiewicz*
Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*
Minister Komunikacji i Minister Robót Publicznych: *Kühn*
Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Hubicki*
Minister Poczty i Telegrafów: *Boerner*.

295.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 1 kwietnia 1932 r.

o małżeństwach oficerów.

Na podstawie art. 25 ustawy z dnia 23 marca 1922 r. o podstawowych obowiązkach i prawach oficerów Wojsk Polskich (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 256) oraz art. 42 ustawy z dnia 20 czerwca 1924 r. o podstawowych obowiązkach i prawach oficerów Polskiej Marynarki Wojennej (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 626) zarządzam co następuje:

§ 1. Oficer w stanie czynnym, w stanie nieczynnym, oraz oficer inwalida, pozostający w zakładzie utrzymywanym przez Państwo, powinien na zawarcie małżeństwa uzyskać zezwolenie władzy wojskowej. Zezwolenie to jest jedynie stwierdzeniem, że ze strony wojska nie zachodzą przeszkody do zawarcia małżeństwa.

§ 2. Zezwoleń na zawarcie małżeństwa udzielają:

I. oficerom w stanie czynnym:

a) generałom, admirałom, oficerom sztabowym wojska i marynarki wojennej na stanowiskach dowódców pułków (równorzędnych) i wyższych, oraz wszystkim oficerom wojska, pełniącym służbę w instytucjach bezpo-

średnio podległych Ministrowi Spraw Wojskowych — Minister Spraw Wojskowych, bądź w jego imieniu upoważniony do tego organ;

- b) oficerom sztabowym i młodszym wojska, pełniącym służbę w Generalnym Inspektoracie Sił Zbrojnych — Generalny Inspektor Sił Zbrojnych;
- c) oficerom sztabowym i młodszym wojska, pełniącym służbę w Sztabie Głównym i w instytucjach bezpośrednio podległych Szefowi Sztabu Głównego — Szef Sztabu Głównego;
- d) wszystkim innym oficerom sztabowym i młodszym wojska i marynarki wojennej:
 - 1) w czasie pokoju, oraz w czasie wojny, na obszarze nieobjętym stanem wojennym dowódca okręgu korpusu, względnie — o ile chodzi o oficerów sztabowych i młodszych marynarki wojennej — szef Kierownictwa Marynarki Wojennej;
 - 2) w czasie wojny, na obszarze objętym stanem wojennym — przełożony o uprawnieniach co najmniej dowódcy dywizji;

II. oficerom w stanie nieczynnym, oraz oficerom-inwalidom, pozostającym w zakładzie utrzymywanym przez Państwo:

- a) generałom, admirałom i oficerom sztabowym wojska — Minister Spraw Wojskowych, bądź w jego imieniu upoważniony do tego organ;
- b) oficerom sztabowym i młodszym marynarki wojennej — szef Kierownictwa Marynarki Wojennej;
- c) oficerom młodszym wojska — dowódca tego okręgu korpusu, na którego terenie dany oficer ma miejsce zamieszkania, względnie na którego terenie położony jest zakład, w którym pozostaje proszący o zezwolenie na zawarcie małżeństwa, oficer inwalida.

§ 3. Do otrzymania zezwolenia na zawarcie małżeństwa wymagane są następujące warunki:

- a) ukończenie przez oficera 24 lat życia, oraz posiadanie stopnia oficerskiego przez okres co najmniej pięciu lat;
- b) dla podporuczników, poruczników i kapitanów (rotmistrzów) wojska i marynarki wojennej, zabezpieczony należycie dochód miesięczny, zwiększający uposażenie przywiązane do danego stopnia oficerskiego co najmniej do poborów samotnego majora (komandora podporucznika) na stanowisku dowódcy baonu (równorzędnego);
- c) nieposzlakowana opinia narzeczonej;
- d) poziom umysłowy i towarzyski narzeczonej, odpowiadające stanowisku żony oficera.

W przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie, może Minister Spraw Wojskowych udzielić zezwolenia na zawarcie małżeństwa oficerom nieposiadającym warunków, wymienionych w punktach a) i b). Powyższe uprawnienie przysługuje w czasie wojny na obszarze objętym stanem wojennym, co do oficerów wymienionych w § 2 p. I lit. d 2

przełożonym o uprawnieniach co najmniej dowódcy armji.

Oficerowie, będący słuchaczami szkół i kursów wojskowych, nie mogą w czasie odbywania studiów, otrzymać zezwoleń na zawarcie małżeństwa.

§ 4. Oficer w stanie czynnym, ubiegający się o zezwolenie na zawarcie małżeństwa, powinien wnieść do dowódcy formacji (równorzędnego), w której pełni służbę, pisemny raport z prośbą o zezwolenie na zawarcie małżeństwa, załączając do raportu dokumenty, wskazane w § 5.

Oficer w stanie nieczynnym oraz oficer inwalida, pozostający w zakładzie, utrzymywanym przez Państwo, wnoszą analogiczne raporty do najbliższego komendanta garnizonu.

§ 5. W raporcie należy wyszczególnić:

- 1) nazwisko i imiona rodziców bądź opiekunów narzeczonej, ich zajęcie, oraz miejsce zamieszkania,
- 2) wykształcenie i ewentualne zajęcie narzeczonej.

Do raportu należy dołączyć:

- 1) metryki urodzenia obojga narzeczonych,
- 2) akty zejścia (metryki śmierci) poprzedniej żony lub męża, o ile narzeczony lub narzeczone jest wdowcem lub wdową,
- 3) dokument, stwierdzający unieważnienie małżeństwa lub uzyskanie rozwodu, o ile poprzedni związek małżeński jednego lub obojga narzeczonych został unieważniony lub nastąpił rozwód,
- 4) dokument, stwierdzający w sposób niewątpliwy zabezpieczenie dochodu miesięcznego w wysokości wymaganej w § 3 ust. 1 p. b.

§ 6. Dowódca formacji (równorzędny) po otrzymaniu raportu, o ile odpowiada on warunkom wymienionym w § 4, ogłasza niezwłocznie na odprawie podległemu korpusowi oficerskiemu prośbę oficera o zezwolenie na zawarcie małżeństwa i podaje dane dotyczące osoby narzeczonej, żądając zgłoszenia do swej wyłącznie wiadomości, ewentualnych zastrzeżeń przeciw projektowanemu małżeństwu.

W terminie trzech miesięcy od otrzymania raportu, bada dowódca formacji (równorzędny), przy użyciu w razie potrzeby odpowiednich organów wojskowych, lub gdy się tego nie da uniknąć, cywilnych — czy zachodzą warunki udzielenia zezwolenia na zawarcie małżeństwa, wymienione w § 3, oraz ewentualnie ujawnione zastrzeżenia przeciw projektowanemu małżeństwu, poczem po upływie tego terminu składa raport przełożonemu, uprawnionemu do udzielania zezwolenia na zawarcie małżeństwa z wnioskiem przychylnym bądź odmownym, zależnie od wyników przeprowadzonych badań. Wniosek powinien być należycie uzasadniony.

Z raportem oficera w stanie nieczynnym, oraz oficera inwalidy, pozostającego w zakładzie, utrzymywanym przez Państwo, postępuje w analogiczny sposób komendant garnizonu z tem, iż w toku badań ma on zażądać od dowódcy formacji (równorzędnego), w której oficer pełnił ostatnio służbę, opinii podległego korpusu oficerskiego co do projektowanego małżeństwa.

§ 7. Postanowienia § 6 nie mają zastosowania do prośb wnoszonych przez generałów (admiraliów). Raporty oficerów sztabowych wojska lub marynarki wojennej na stanowiskach dowódców formacji (równorzędnych) i wyższych, przedkłada dowódca okręgu korpusu (równorzędny) Ministrowi Spraw Wojskowych ze swoją opinią, do rozstrzygnięcia.

§ 8. W czasie wojny, na obszarze objętym stanem wojennym, Naczelny Wódz może zarządzić, iż do oficerów wymienionych w § 2 p. I lit. d 2 nie ma być stosowany tryb postępowania, przewidziany w § 6.

§ 9. Zezwolenia na zawarcie małżeństwa wydaje się na piśmie według załączonego wzoru.

§ 10. Od odmownej decyzji przełożonego, właściwego w myśl § 2 do udzielenia zezwolenia na zawarcie małżeństwa, niema środka prawnego.

Jeżeli odmowna decyzja opiera się na braku warunków wymienionych w pkt. a) lub b) § 3, należy podać motywy odmowy do wiadomości oficera, a zarazem w przypadkach na to zasługujących wskazać na postanowienia § 3 ust. 2.

§ 11. Po załatwieniu prośby o zezwolenie na zawarcie małżeństwa, należy zwrócić oficerowi przedłożone dokumenty, z wyjątkiem dokumentu wymienionego w § 5 ust. 2 p. 4.

§ 12. Zezwolenie na zawarcie małżeństwa traci swoją moc, jeśli małżeństwo nie zostało zawarte w przeciągu sześciu miesięcy od dnia doręczenia oficerowi zezwolenia.

W przypadkach uzasadnionych stanem zdrowia lub żałobą, może być czasokres 6 miesięcy na prośbę oficera w stanie czynnym, przedłużony na okres dalszych 3 miesięcy przez dowódcę formacji (równorzędnego), w której dany oficer pełni służbę, względnie — o ile chodzi o oficera w stanie nieczynnym, lub oficera inwalidę — przez komendanta garnizonu, do którego złożono raport z prośbą o zezwolenie na zawarcie małżeństwa. W innych przypadkach, lub na czas dłuższy, decyduje o przedłużeniu zezwolenia przełożony, który udzielił zezwolenia na zawarcie małżeństwa.

§ 13. O zawarciu małżeństwa powinien oficer w stanie czynnym złożyć dowódcy formacji (równorzędnemu) w terminie dni 14, licząc od dnia ślubu, pisemny raport z dołączeniem odpisu aktu ślubnego (metryki ślubu). Analogiczne raporty składają oficerowie w stanie nieczynnym, oraz oficerowie-inwalidi, pozostający w zakładzie utrzymywanym przez Państwo temu komendantowi garnizonu, do którego złożyli raport z prośbą o zezwolenie na zawarcie małżeństwa.

§ 14. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych.

§ 15. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Do prośb o zezwolenie na zawarcie małżeństwa, wniesionych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia — mają zastosowanie prze-

pisy niniejszego rozporządzenia z tem, iż przewidziany w § 6 termin 3 miesięcy nie ma do tych prośb zastosowania.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Kierownik Ministerstwa Spraw Wojskowych: *Fabrycy*

Załącznik do § 9 rozp. Prez. Rz. z dnia 1 kwietnia 1932 r. (poz. 295).

Wzór.

ZEZWOLENIE NA ZAWARCIE MAŁŻEŃSTWA.

Panu
(stopień, imię i nazwisko) (przódział służbowy)
zezwalam w myśl rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 kwietnia 1932 r. o małżeństwach oficerów (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 295) na zawarcie małżeństwa z panią
(imię i nazwisko narzeczonej)
córką
(imiona rodziców, nazwisko panińskie matki)

* * * dn. . . 19 . . r.

(—) podpis

L. S.
(okrągła pieczęć urzędowa)

Ważność niniejszego zezwolenia
przedłużam do dnia . . . 19 . . r.

* * * dn. . . 19 . . r.

(—) podpis

L. S.
(okrągła pieczęć urzędowa)

296.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA REFORM ROLNYCH

z dnia 1 marca 1932 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Rolnictwa i Sprawiedliwości w sprawie ulg przy spłacie należności Skarbu Państwa, związanych z przebudową ustroju rolnego.

Na podstawie cz. 3 art. 74 i cz. 3 art. 75 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 1, poz. 1), art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o funduszu obrotowym reformy rolnej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 175), cz. 1 art. 11 i cz. 4 art. 14 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr. 92, poz. 833), cz. 2 art. 9 i cz. 3 art. 11 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o przeprowadzeniu melioracji przy dokonywanej przez urzę-